

5. Grieķijas kompetentās iestādes informēja Komisiju, ka lielāko daļu no kopējā projekta ir plānots pabeigt līdz 2010. gada beigām. Pamattīkla izbūve esot būvniecības stadijā, sekundārā tīkla izbūve esot pabeigta par 45 % un terciārā tīkla izbūve esot būvniecības stadijā. Iestādes apgalvoja, ka CTEUR varētu savākt komunālos notekūdeņus no visiem reģiona iedzīvotājiem pirms 2010. gada beigām. Attiecībā uz galveno tīklu tas varētu nosegt 100 % no *Aspropyrgos*, *Mandra* un *Magoula* pilsētās un 2/3 no *Eleusi* pilsētas iedzīvotājiem (kopā aptuveni 90 % no šīm četrām pilsētām). Atlikusī iedzīvotāju daļa varētu tikt aptverta līdz 2001. gada 30. aprīlim.
6. Komisija šajā ziņā secināja, ka 2011. gada 18. jūlijā Tiesas spriedums vēl nebija pilnībā izpildīts.
7. Grieķijas iestādes savā 2012. gada 27. novembra atbildē informēja Komisiju, ka CTEUR darbojas kopš 2012. gada 27. jūlija, bet sekundārais un terciārais tīkls vēl nav ticis pabeigts (tā izbūves pabeigšana ir paredzēta 2013. gada marta beigās). Attiecībā uz sekundāro tīklu tas esot tikpat kā pabeigts, izņemot *Eleusi* pilsētas daļu ("Kato Eleusi"), kur darbi ir aizkavējušies arheoloģisko atklājumu dēļ. Tāpat tika norādīts, ka CTEUR šobrīd savāc un attīra 24 % no *Thrasio Pedio* aglomerācijas komunālajiem notekūdeņiem. Iestādes arī nosūtīja pierādījumus (savāko komunālo notekūdeņu terciārā apstrāde) par to, ka iekārtas darbība ir atbilstoša.
8. Komisija uzskata, ka, neraugoties uz 12 gadu laikposmu kopš attiecīgā sprieduma pasludināšanas, Grieķijas Republika vēl joprojām nav pilnībā izpildījusi šo spriedumu. Komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtas ir tikušas pabeigtas un uzsākušas darbību no 2012. gada 27. jūlija, tādējādi ļaujot veikt attīrīšanu no slāpekļa, tomēr Komisija uzsver, ka šobrīd tiek savākta un attīrīta tikai ļoti neliela daļa (28 %) no *Thrasio Pedio* reģiona komunālajiem notekūdeņiem.
9. Tāpat Komisija nav saņēmusi no kompetentajām iestādēm nekādu laika grafiku ar ticamiem datiem, kas ļautu noteikt, kad varētu tikt sagaidīts faktiskais progress. Komisija arī uzsver, ka dažādie termiņi, kurus Grieķijas iestādes vairākkārt ir darījušas zināmus Komisijai, nekad nav tikuši ievēroti. Papildus terciārajam tīklam, kurš savieno dažādas reģiona apdzīvotās vietas un rūpniecības uzņēmumus, otrreizējais tīkls (lielo cauruļvadu izbūve) arī nav ticis pabeigts, jo ir tikusi izslēgta *Eleusi* pilsētas *Kato Eleusi* daļa.
10. Komisija norāda, ka, izņemot Grieķijas iestāžu 2012. gada 27. novembra atbildi, tā nav saņēmusi nekādus statistikas datus, kas pierādītu, ka savāktie komunālie notekūdeņi ir tikuši pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā otrreizējā attīrīšana. Attiecīgajā atbildē esot ietverti šādi dati, tomēr tie attiecoties tikai uz vienu četru mēnešu laikposmu, jo iekārta ir uzsākusi darbību 2012. gada 27. jūlijā. Katrā ziņā, lai varētu pierādīt atbilstošu savāko notekūdeņu attīrīšanu, Grieķijas iestādēm ir jāpierāda, ka attīrīšanas iekārtas darbība ir bijusi atbilstoša 12 mēnešus ilgu laikposmu, reģistrējot tādu bioķīmisko skābekļa patēriņa (BSP5) un ķīmiskā skābekļa patēriņa (KSP) samazinājuma īpatsvaru, kas atbilst direktīvas prasībām saistībā ar otrreizējo attīrīšanu, un saistībā ar terciāro attīrīšanu – pietiekamu slāpekļa samazinājuma īpatsvaru, kas atbilst direktīvas I pielikuma 2. tabulai. Kamēr šādu datu nav, Komisija nevar pārbaudīt, vai šobrīd savāktie komunālie notekūdeņi beidzot tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā otrreizējā attīrīšana, kā tas ir prasīts direktīvas 4. pantā.

(¹) EU:C:2004:385.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-556/11 *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 7. jūlijā iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – N. Bambara, pārstāvis, P. Wytinck, B. Hoorelbeke, advokaten)

Pārējās lietas dalībnieces: *European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinion Pliroforikis kai Tilematikis AE*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- galvenokārt,
 - pilnībā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu;
 - noraidīt prasību atcelt apstrīdēto lēmumu un prasību par zaudējumu atlīdzību, ko prasītāja bija cēlusi pirmajā instancē;
- pakārtoti, pilnībā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- pakārtotāk, atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu, ciktāl tajā ir piespriests *EUIPO* atlīdzināt zaudējumus, kas radīti *European Dynamics Luxembourg* saistībā ar iespējas, ka tai tiks piešķirtas pamatlīguma slēgšanas tiesības, zaudēšanu, un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Apelācijas sūdzība ir balstīta uz četriem galvenajiem pamatiem, konkrēti: 1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principus, un katrā ziņā esot sagrozījusi faktus, 2) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot testu par acīmredzamām kļūdām vērtējumā, un dažos gadījumos esot sagrozījusi faktus, 3) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punktu, to aplūkojot kopsakarā ar LESD 296. panta otro daļu, un 4) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piespriežot atlīdzināt zaudējumus iespējas zaudēšanas dēļ.
2. Pirmajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa lēma *ultra petita*, pārkāpjot Tiesas statūtu 21. pantu un Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta 1. punktu un 84. panta 1. punktu, vai, pakārtoti, ka tā pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka vienlīdzīgas attieksmes un pienācīgās rūpības principu pārkāpums varētu būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai, norādot, ka apstrīdētais lēmums ir atceļams, jo *EUIPO* nebija nedz pieprasījis, nedz ieguvis izrakstus no sodāmības reģistra attiecībā uz *Siemens SA* un *Siemens SL*, kas liecinātu, ka nepastāv neviens no Finanšu regulas 93. un 94. pantā uzskaitītajiem izslēgšanas pamatiem. Pirmā apelācijas sūdzības pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs arī norāda, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, apgalvojot, ka *EUIPO* nebija nedz pieprasījis, nedz sniedzis pierādījumus, kas atbilstoši Īstenošanas kārtības 134.b pantam būtu pietiekami, lai liecinātu par izslēgšanas pamatu neesamību attiecībā uz *Siemens SL*, jo lietas materiālos esot ietverts izraksts no *Registro mercantil*, kas esot izrakstam no sodāmības reģistra līdzvērtīgs dokuments Īstenošanas kārtības 134.b panta izpratnē.
3. Otrajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepārbaudot, vai konstatētās acīmredzamās kļūdas vērtējumā, ko bija pieļāvusi novērtējuma komiteja *European Dynamics* piedāvājuma novērtēšanā, varētu ietekmēt apstrīdētā piešķiršanas lēmuma gala iznākumu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējai tiesai esot pienākums pārbaudīt, vai konstatētās acīmredzamās kļūdas vērtējumā izraisīja citādu iepirkuma procedūras iznākumu, izvērtējot, vai konstatētās acīmredzamās kļūdas ir ietekmējušas punktu skaitu, kas piešķirts par konkrētu kritēriju, gadījumā, ja pastāv daži citi iemesli (attiecībā uz kuriem nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā), kuri arī pamato piešķirto punktu skaitu. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka vairākos gadījumos Vispārējā tiesa esot vai nu sagrozījusi faktus, vai piemērojusi nepareizu testu, lai konstatētu acīmredzamas kļūdas vērtējumā, vienkārši aizstājot *EUIPO* sniegto faktu vērtējumu ar savējo, vai arī pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka pamatojuma nepietiekamība var tikt uzskatīta par acīmredzamas kļūdas vērtējumā pierādījumu.

4. Trešajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvirzot prasību, ka lēmuma pamatojumā būtu jāpaskaidro, kādā veidā katrs (negatīvs) vērtējums ir ietekmējis par katru apakškritēriju un apakšpunktu piešķirto punktu skaitu, un līdz ar to esot piemērojusi stingrāku testu attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu nekā tests, kas izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras. Tādēļ Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atceļot apstrīdēto lēmumu Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar LESD 296. pantu, pārkāpuma dēļ.
5. Ceturtajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piespriežot atlīdzināt zaudējumus pirmajai prasītājai pirmajā instancē, jo viens no kumulatīvajiem ES iestāžu ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem (t.i., prettiesiskas rīcības fakts) neesot ticis pierādīts. Pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka pat gadījumā, ja EUIPO apelācijas sūdzība tiktu apmierināta tikai attiecībā uz pirmo apelācijas sūdzības pamatu, pārsūdzētais spriedums joprojām esot atceļams, ciktāl ar to ir noteikts pienākums atlīdzināt zaudējumus, jo šādā gadījumā neesot pierādīta cēloņsakarība starp atlikušo prettiesisko rīcību (acīmredzama kļūda vērtējumā un pamatojuma nesniegšana) un apgalvoto kaitējumu. Alternatīvi, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piespriežot atlīdzināt zaudējumus iespējas zaudēšanas dēļ, jo šāds zaudējumu atlīdzināšanas pamats nevar tikt uzskatīts par dalībvalstu tiesību sistēmām raksturīgu vispārējo principu, un tādējādi esot pārkāpusi skaidri izteiktu normu LESD 340. pantā.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. jūlijā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) –
Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd**

(Lieta C-393/16)

(2016/C 402/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Atbildētāja: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Persona, kas iestājusies lietā: Galana N.V.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽²⁾ 103. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir jāpiemēro arī tad, ja aizsargātais cilmes vietas nosaukums tiek izmantots kā tāda produkta specifikācijai neatbilstoša pārtikas produkta nosaukuma daļa, kuram ir pievienota produkta specifikācijai atbilstoša sastāvdaļa?

2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizsargāta cilmes vietas nosaukuma izmantošana tāda produkta specifikācijai neatbilstoša pārtikas produkta nosaukuma daļā, kuram ir pievienota produkta specifikācijai atbilstoša sastāvdaļa, ir cilmes vietas nosaukuma reputācijas izmantošana, ja pārtikas produkta nosaukums atbilst mērķa sabiedrības priekšstatam par nosaukumu un sastāvdaļa ir pievienota pietiekamā daudzumā, lai produktam piešķirtu būtisku īpašību?

3) Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta b) apakšpunkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizsargāta cilmes vietas nosaukuma izmantošana otrajā prejudiciālajā jautājumā aprakstītajos apstākļos ir ļaunprātīga izmantošana, atdarināšana vai aplinku norādījums?